

РЕШЕНИЕ

№ 3691

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2819** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез юрк. Е. М. срещу Решение № 481 от 30.01.2023 г. по НАХД № 14388/2021 г., постановено по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 17-и състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 475504 F 490577 от 04.11.2019 г. от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. в Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на „Колор лоджистик арт компани“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 500 лева, за нарушение по чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

В касационната жалба са развити съображения за необоснованост и неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че в настоящия случай за санкционираното с процесното НП лице безспорно е възникнало задължение да издаде касова бележка. Изтъква се, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, не е ограничено правото на защита на дружеството. Моли съда за отмяна на процесното решение, а НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., която поддържа

касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Колор лоджистик арт компани“ ЕООД в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Претендират се разноси съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор М. счита касационната жалба за основателна, а решението на СРС за правилно.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че на 09.05.2019 г. в гр. , в търговски обект – магазин „Оксет“, находящ се в [населено място], [улица]в мол П. Център, стопанисван от „Колор Л. арт компани“ св. Ф. Р. - инспектор по приходите в ЦУ на НАП извършила проверка чрез контролна покупка. Той поръчал стоки /колие и гривна/, които му били доставени чрез куриер – Е. Е.. Същите били заплатени с наложен платеж и му били доставени със стокова разписка с посочен изпълнител “Oxette” на обща стойност 106.70 лева, но за продажбата не бил издаден фискален бон или бележка от кочан. Свидетелят посетил и търговския обект на дружеството, където установил, че в него има монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство модел и номер на ФП. От същото бил разпечатан КЛЕН за дата 09.05.2019 г. От него и обясненията на продавача в магазина, свидетелят установил, че за продажбата на колието и гривната на обща стойност 106.70 лева не е издаден фискален бон. Дружеството имало сключен договор с куриера Е. Е., който е регистриран и като лицензиран пощенски оператор. Видно от договора между тях, при плащане на доставени стоки с наложен платеж на куриера, той превежда получените суми на продавача по банков път с пощенски паричен превод, като на клиента издава разписка за плащането. Именно по този начин – с наложен платеж чрез пощенски паричен превод е заплатена и стойността на стоките на дружеството. В хода на проверката бил съставен протокол за извършена проверка (П.) № 0394642/09.05.2019 г., където били отразени констатациите на проверяващите органи от НАП и представител на дружеството, стопанисващо обекта бил поканен да се яви за съставяне на АУАН.

С оглед на така установеното, на 05.06.2019 г. св. Р. в присъствието на упълномощен представител на дружеството и свидетел при установяване на нарушението, съставил АУАН № F 490577/05.06.2019 г., за това, че дружеството не е издало фискален бон от регистрираното от дружеството фискално устройство за извършената доставка на стока чрез куриер, платена с наложен платеж, на 09.05.2019 г., с което дружеството е осъществило състава на нарушението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Копие от акта било връчено същия ден на представител на дружеството, който не изложил възражения срещу констатациите по акта, а само написал, че ще изложи такива. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН било депозирано възражение, в което било посочено, че не е издаден

фискален бон, тъй като сумата е получена от дружеството чрез пощенски паричен превод. Въз основа на така съставения АУАН № F 298151/25.04.2017 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация е издадено оцененото НП.

Наред с издаденото НП, за същото нарушение била издадена и Заповед за налагане на ПАМ, с която обектът бил запечатан за срок от 10 дни на основание чл. 186, ал.1 т. 1, б. а от ЗДДС. Заповедта била обжалвана пред АС Благоевград, който оставил жалбата без уважение. Но след обжалване на съдебното решение, ВАС с решение № 8806/06.07.2020 г. отменил решението на АС Благоевград и заповедта за налагане на ПАМ, като приел, че не е налице нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № X-18/13.12.2006 г., тъй като плащането е извършено чрез пощенски паричен превод, следователно случаят попада в изключенията по чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, следователно неправилно е прието, че дружеството е допуснало и нарушение на чл. 186, ал.1, т. 1 от ЗДДС.

За да отмени НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи самостоятелно основание за отмяна на НП, но не е доказано извършването на вмененото нарушение, доколкото в случая са налице изключенията, предвидени в чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г., тъй като стоката е заплатена на дружеството чрез паричен превод от лицензиран пощенски оператор, а на клиента е издаден документ за плащането от куриера на Е. Експерес.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и правилно. Изцяло се споделят правните изводи на районния съд.

По силата на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ, лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта.

Съгласно чл. 3, ал.1 от същата наредба всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Действително от посочените разпоредби, следва извод, че лицата нямат задължение да регистрират и отчитат извършваните от тях продажби на стоки и услуги, съответно и да монтират въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД в две хипотези:

- 1) когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи;

2) когато плащането се извършва чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

По делото е безспорно установено, че плащането на стоката при продажбата от разстояние е не при нейната поръчка, а с наложен платеж, като сумата е заплатена на куриера Е. Е., който е и лицензиран пощенски оператор, а след получаване на сумата от клиента, още същия ден, сумата е преведена по банков път на дружеството-продавач. Следователно, конкретната хипотеза попада сред изрично предвидените изключения от правилото на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, доразвито в чл. 3, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г., доколкото в случая стоката е заплатена на дружеството чрез паричен превод от лицензиран пощенски оператор, а на клиента е издаден документ за плащането от куриера Е. Е., както правилно е приел районния съд.

По изложените съображения съдът намира, че релевираните в касационната жалба доводи са неоснователни и съдът не споделя в същата правни разсъждения. Оспореното решение е постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 63д от ЗАНН, във вр. с чл. 143 АПК на ответника по касационната жалба на следва да се присъдят своевременно претендираните разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., съобразно представения по делото списък.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 481 от 30.01.2023 г. по НАХД № 14388/2021 г., постановено по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-и състав.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – [населено място] да заплати на „КОЛОР ЛОДЖИК АРТ КОМПАНИ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направените по делото разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.